

Regeling van de Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van [PM datum, nr. PM] houdende regels met betrekking tot het verstrekken van een specifieke uitkering ten behoeve van de financiering van soortenmanagementplannen die het voorkomen van vertraging van verduurzaming door isolatie als doel hebben (Regeling specifieke uitkering versnelling natuurinclusief isoleren)

De Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

Gelet op artikel 2, eerste lid, onder I, subonderdeel m, en artikel 3 van het Besluit van 29 oktober 2022, houdende het stellen van regels over het verstrekken van specifieke uitkeringen aan gemeenten of provincies voor activiteiten die passen in het rijksbeleid met betrekking tot het bouwen, het wonen en de woonomgeving;

Besluit:

Artikel 1. Definities

In deze regeling wordt verstaan onder:

beschermde diersoorten: wild levende dieren van soorten, genoemd in bijlage IV bij de Habitatrichtlijn, bedoeld in artikel 1.1 van de Wet natuurbescherming, bijlage I of II bij het Verdrag van Bern, bedoeld in artikel 1.1 van de Wet natuurbescherming, bijlage I bij het Verdrag van Bonn, bedoeld in artikel 1.1 van de Wet natuurbescherming, en in het wild levende vogels van soorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn, bedoeld in artikel 1.1 van de Wet natuurbescherming;

soortenmanagementplan: een document gericht op het versterken van de staat van instandhouding van beschermde diersoorten binnen een gemeente of enkele gemeenten, berustend op ecologisch onderzoek, dat wordt opgesteld met als doel het dienen als onderbouwing voor het aanvragen van een ontheffing, vergunning of vrijstelling van een verbod ten aanzien van beschermde diersoorten, als bedoeld in artikel 3.3 van de Wet natuurbescherming, dan wel ten aanzien van hun voorplantingsplaatsen, rustplaatsen of eieren, ter versnelling van de energiebesparende isolatie van de thermische schil van gebouwen in de gebouwde omgeving;

minister: Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening.

Artikel 2. Doel en activiteiten van de specifieke uitkering

De minister verstrekt aan provincies een specifieke uitkering ter bevordering van het adviseren van gemeenten over en het opstellen, implementeren en monitoren van soortenmanagementplannen en voor het beoordelen van ontheffingen, vergunningen of vrijstellingen die worden onderbouwd met een soortenmanagementplan met als doel het versnellen van de energiebesparende isolatie van gebouwen in de gebouwde omgeving.

Artikel 3. Hoogte van de specifieke uitkering

1. De specifieke uitkering bedraagt voor de provincie:

- a. Groningen: € 1.286.550;
- b. Friesland: € 2.315.789;
- c. Drenthe: € 1.543.860;
- d. Overijssel: € 3.216.374;
- e. Flevoland: € 771.930;
- f. Gelderland: € 6.561.404;
- g. Utrecht: € 3.345.029;
- h. Noord-Holland: € 5.660.819;
- i. Zuid-Holland: € 6.432.749;
- j. Zeeland: € 1.672.515;
- k. Noord-Brabant: € 7.204.678; en
- l. Limburg: € 3.988.304.

2. De specifieke uitkering wordt niet verstrekt voor BTW verschuldigd over kosten voor de activiteiten in artikel 2 voor zover het bedrag van de BTW in aanmerking komt voor compensatie op grond van de Wet op het BTW-compensatiefonds.

Artikel 4. Wijze van betaling en uitkeringsbeschikking

1. De minister verleent bij het besluit tot verlening van de specifieke uitkering een voorschot van 100 procent dat in één keer wordt uitbetaald.

2. De uitkeringsbeschikking vermeldt in elk geval:

- a. het totale bedrag van de uitkering;
- b. het moment van uitbetaling van de uitkering;
- c. de wijze van verantwoording over de besteding van de uitkering;
- d. de periode waarbinnen de uitkering moet zijn besteed en de activiteiten moeten zijn afgerond; en
- e. het ingeschatte bedrag dat de provincie aan BTW verschuldigd zal zijn.

Artikel 5. Verplichtingen

1. De provincie besteedt ten hoogste het voor die provincie in de derde kolom van de tabel in Bijlage I opgenomen bedrag aan:

- a. het adviseren van gemeenten over het soortenmanagementplan;
- b. het beoordelen van aanvragen van gemeenten van ontheffingen, vergunningen of vrijstellingen die worden onderbouwd met een soortenmanagementplan;
- c. het voorbereiden van processen die noodzakelijk zijn voor de totstandkoming van soortenmanagementplannen van gemeenten.

2. De provincie besteedt ten minste het voor die provincie in de tweede kolom van de tabel in Bijlage I opgenomen bedrag aan activiteiten die gericht zijn op het tot stand laten komen, implementeren en monitoren van soortenmanagementplannen, met uitzondering van de activiteiten genoemd in het eerste lid.

3. De provincie bepaalt op welke wijze de middelen, bedoeld in het tweede lid, worden verdeeld over de gemeenten.

4. Provincies kunnen deze specifieke uitkering inzetten voor ten hoogste 50% van het aantal gemeenten binnen de provincie.

5. De provincie besteedt de specifieke uitkering uiterlijk op 31 december 2027 aan de activiteiten waarvoor deze is verstrekt.

Artikel 6. Informatievoorziening na uitkering

1. De provincie informeert de minister op verzoek over de voortgang van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering is verstrekt.

2. De provincie verleent op verzoek van de minister medewerking en verstrekt op verzoek van de minister informatie ten behoeve van de voortgang en evaluatie van de doelmatigheid en doeltreffendheid van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering is verstrekt.

3. De provincie informeert de minister, in het jaar dat de provincie de in artikel 7, derde lid, bedoelde eindverantwoording aan de minister heeft verstrekt, over het aantal gemeenten dat:

- a. middelen heeft ontvangen voor het opstellen dan wel het uitvoeren van het soortenmanagementplan;
- b. een offerte heeft aangevraagd voor ecologisch onderzoek ten behoeve van het soortenmanagementplan, en een aanbieding heeft ontvangen; en
- c. een offerte heeft aangevraagd voor ecologisch onderzoek ten behoeve van het soortenmanagementplan, maar geen aanbieding heeft ontvangen.

Artikel 7. Verantwoording, terugvordering en vaststelling

1. De provincie legt verantwoording af over de besteding van de specifieke uitkering op de wijze bepaald in artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet.

2. Indien uit de verantwoordingsinformatie, bedoeld in artikel 17a, eerste lid, van de Financiële-verhoudingswet, blijkt dat de specifieke uitkering niet volledig of onrechtmatig is besteed, kan de uitkering ter hoogte van het niet of onrechtmatig bestede deel door de minister worden teruggevorderd. De minister doet binnen een jaar na ontvangst van de verantwoordingsinformatie mededeling van de terugvordering aan gedeputeerde staten.

3. De minister stelt de specifieke uitkering vast uiterlijk op 31 december van het jaar waarin de provincie, op de in het eerste lid bedoelde wijze, de eindverantwoording aan de minister heeft verstrekt.

Artikel 8. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking op PM en vervalt met ingang van 1 januari 2029, met dien verstande dat deze regeling van toepassing blijft op specifieke uitkeringen die voor die datum zijn verstrekt.

Artikel 9. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling specifieke uitkering versnelling natuurinclusief isoleren.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

Hugo de Jonge

Bijlage I met de bedragen als bedoeld in artikel 5, eerste en tweede lid

Provincies	Verdeling 40 mln. voor SMP's	Verdeling 4 mln. Voor provincies	Totale specifieke uitkering per provincie
Drenthe	1.403.509	140.351	1.543.860
Flevoland	701.754,	70.175,	771.930
Friesland	2.105.263	210.526,	2.315.789
Gelderland	5.964.912	596.491,	6.561.404
Groningen	1.169.591	116.959,	1.286.550
Limburg	3.625.731	362.573,	3.988.304
Noord-Brabant	6.549.708	654.971	7.204.678
Noord-Holland	5.146.199	514.620	5.660.819
Overijssel	2.923.977	292.398	3.216.374
Utrecht	3.040.936	304.094	3.345.029
Zeeland	1.520.468	152.047	1.672.515
Zuid-Holland	5.847.953	584.795	6.432.749
Totaal	40.000.000	4.000.000	44.000.000

I. Algemeen

1. Inleiding

Deze ministeriele regeling strekt ertoe dat een specifieke uitkering wordt verstrekt aan provincies voor het versnellen van de isolatie opgave in de gebouwde omgeving door middel van het adviseren over, opstellen, implementeren en monitoren van soortenmanagementplannen (hierna: SMP's) waardoor de bescherming van diersoorten bij de na-isolatie van gebouwen gewaarborgd blijft. Daarnaast kan de specifieke uitkering ook gebruikt worden voor het beoordelen van aanvragen, vrijstellingen en vergunningen die worden onderbouwd met een SMP met eenzelfde doel.

Bij het isoleren van woningen en gebouwen moet aan de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) worden voldaan. De Wnb bevat verbodsbepalingen voor het opzettelijk doden, hinderen en verstoren van in de habitat- en vogelrichtlijn opgenomen beschermde soorten, zoals vleermuizen, huismussen en gierzwaluwen. Burgers en bedrijven hebben met deze verbodsbepalingen te maken wanneer zij hun gebouwen willen isoleren, omdat in artikel 1.11 Wnb opgenomen is dat een ieder voldoende zorg moet dragen voor in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving. Dit betekent dat burgers, ondernemers, en overheden alle handelingen die een nadelig effect kunnen hebben op dieren en planten achterwege dienen te laten.

De provincie is bevoegd om een ontheffing te verlenen van deze verboden, op grond van de Wnb. Een ontheffing wordt echter alleen verleend indien er geen andere bevredigende oplossing is, zij nodig is voor een wettelijk belang en de maatregelen niet leiden tot een verslechtering van de instandhouding van de betreffende soort. Deze drie criteria zorgen gezamenlijk voor de noodzaak tot ecologisch onderzoek voordat een ontheffing kan worden verleend.

In de praktijk betekent dit dat er voor isolatiehandelingen onderzoek moet worden verricht door een ecologisch bureau. Zij onderzoeken de aanwezigheid van beschermde diersoorten in het gebouw in de verschillende seizoenen. Indien nodig kunnen zij adviseren over een werkwijze waarmee verslechtering van de natuur kan worden gemitigeerd en gecompenseerd. Deze vereiste leidt tot hoge financiële lasten en is tijdrovend. Om uit te sluiten dat er beschermde diersoorten in de woning verblijven, is een ecologische quick scan benodigd met daaropvolgend een uitgebreid ecologisch onderzoek naar aanwezigheid van de mogelijke diersoorten. De kosten hiervoor kunnen oplopen tot € 6.000. Dit komt bovenop de kosten van de isolatiewerkzaamheden zelf. Daaropvolgend is een aanvraag tot ontheffing benodigd bij de desbetreffende provincie. In geval van goedkeuring is er vrijstelling op de Wnb en kan er geïsoleerd worden. In de praktijk zijn veel burgers zich echter niet bewust van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming. Het gevolg hiervan is dat er isolatiehandelingen plaatsvinden waarbij er geen oog is voor het belang van de beschermde diersoorten, wat verslechtering van de stand van de natuur als gevolg kan hebben en tegen de wet ingaat. Het probleem is daarmee tweeledig. Enerzijds is er een groep burgers en organisaties die overgaat tot isolatie zonder dat daarbij de het belang van beschermde diersoorten is geborgd. Anderzijds is er een groep burgers – die zich wel bewust is van de natuurbeschermingsregels – voor wie de barrières om over te gaan tot isolatie onwenselijk groot zijn, waardoor minder woningen verduurzaamd worden of in een trager

tempo. Op dit moment wordt het tragere tempo veroorzaakt doordat er voor iedere individuele woning een (tijdrovend en kostbaar) ecologisch onderzoek moet worden uitgevoerd, voordat er isolatiewerkzaamheden aan de woning worden gedaan. Met een SMP kan een generieke ontheffing worden verkregen op gebiedsniveau tot 10 jaar. Hiermee kan voorkomen worden dat voor alle individuele woningen afzonderlijk een ecologisch onderzoek moet worden gedaan, en wordt de isolatieopgave niet vertraagd.

Sinds 1 januari 2017 zijn gedeputeerde staten bevoegd om ontheffing te verlenen in het kader van soortenbescherming. Hiermee zijn provincies het bevoegd gezag. Gezien de onwenselijkheid van de situatie zoals beschreven in bovenstaande alinea, zijn bepaalde provincies overgegaan tot het verlenen van gebiedsgerichte ontheffingen. Op basis van het soortenmanagementplan kan de provincie aan de gemeente voor tien jaar een gebiedsontheffing verlenen. Hiermee wordt in één keer een ontheffing verleend aan een gemeente, waar individuele burgers, woningcorporaties en VvE's ook gebruik van kunnen maken. Hierdoor hoeven particuliere woningeigenaren geen ecologische onderzoeken meer per woning uit te voeren en bij aanwezigheid van beschermde diersoorten geen ontheffing per individuele woning meer aan te vragen bij de provincie. Met de ontheffing wordt men vrijgesteld van de verbodsbepalingen uit de Wnb en kunnen isolatiewerkzaamheden voortgezet worden. Een gebiedsgerichte ontheffing wordt in de praktijk verleend voor vijf tot tien jaar. Voor een gebiedsgerichte ontheffing gelden eveneens de eisen die aan een reguliere ontheffing worden gesteld. In het soortenmanagementplan wordt de stadsnatuur in kaart gebracht en worden er maatregelen getroffen om deze te stimuleren. Er worden maatregelen genomen om de biodiversiteit langdurig te beschermen en te verbeteren, wat de wettelijke grond is om een gebiedsgerichte ontheffing te krijgen. Door een uitgebreid, jaarrond ecologisch onderzoek worden alle mogelijke populaties in kaart gebracht en gevolgd. Naar aanleiding hiervan worden er ook maatregelen getroffen, zoals het creëren van alternatieve verblijfplaatsen voor vleermuizen. Denk aan het plaatsen van nestkasten of het creëren van een valse spouwmuur waar (vooral) vleermuizen graag in verblijven. De inzet op het soortenmanagementplan is een oplossing om de wettelijke bescherming van de natuur te combineren met noodzakelijke verduurzaming. Daarbij zorgt het voor een extra plus op het gebied van biodiversiteit en ontzorgt het inwoners en ondernemers.

2. Inhoud van de regeling

Met deze regeling wordt aan provincies een specifieke uitkering toegekend voor activiteiten van de provincie die zijn gericht op het tot stand laten komen van SMP's binnen de gemeenten van hun provincie.

In de regeling is opgenomen dat provincies € 4 miljoen van het totale bedrag kunnen inzetten voor hun adviserende en ondersteunende taken naar gemeenten toe. De overige € 40 miljoen is bestemd voor activiteiten die leiden tot het tot stand komen, implementeren en monitoren van SMP's bij gemeenten.

De middelen zijn opgesplitst in twee categorieën, te weten:

1. Middelen voor SMP voorbereiding in provincies

Om SMP's te kunnen realiseren is de rol van de provincies van cruciaal belang. Provincies zijn bevoegd gezag voor het verlenen van voor isolatie relevante ontheffingen van verboden ter bescherming van beschermde diersoorten. Provincies ontvangen al middelen uit het provinciefonds om hun taken als bevoegd gezag voor de wet natuurbescherming uit te voeren. Om de gewenste snelheid van de landelijke uitrol van SMP's te behalen zal er echter sprake zijn van een piekbelasting op korte termijn op de personele capaciteit van de provincies. Provincies worden geacht gemeenten te adviseren over het SMP en de aanvraag tot een gebiedsgerichte ontheffing. Ook zullen zij de

aanvraag tot gebiedsgerichte ontheffing van gemeenten moeten beoordelen. Daarnaast kunnen er ook kosten gemoeid gaan met het proces dat ten grondslag ligt aan het opstarten van een SMP-traject.

2. Middelen voor SMP's in gemeenten

De overige middelen (€ 40 mln.) moeten door de provincie worden besteed aan de ondersteuning van de totstandkoming van SMP's binnen de gemeenten. Lopende SMP's en/of de uitvoering en monitoring van al tot stand gekomen SMP's, kunnen met de middelen ook bekostigd worden. In de praktijk zullen provincies niet de enige partij zijn die betrokken is bij het opstellen van een SMP. In de regel zal de gemeente hier een zeer belangrijke rol in hebben. Ook kunnen woningcorporaties bij het proces betrokken worden, aangezien zij ook gebaat zijn bij de verlenging van een gebiedsgerichte ontheffing.

Het soortenmanagementplan is geen wettelijk begrip. Het betreft echter een onderbouwing voor de ontheffing in het kader van soortenbescherming. Om ontheffing te krijgen op de Wnb moet er voldaan worden aan een wettelijk belang. Met een gebiedsgerichte ontheffing wordt dit ondervangen. Met een soortenmanagementplan worden maatregelen getroffen om biodiversiteit langdurig te beschermen en te verbeteren, dit biedt een wettelijke grond voor een gebiedsgerichte ontheffing. Voorwaarde is dat een gemeente een gemeentebreed biodiversiteitsplan opstelt. Dit is het zogenaamde soortenmanagementplan. De provincie Utrecht heeft een handleiding ontwikkeld voor het opstellen van een SMP, en biedt ook informatie aan over een variant daarop, het zogenaamde pre-soortenmanagementplan.¹

Met deze specifieke uitkering wordt geen specifieke vorm van het SMP voorgeschreven. In de definitiebepaling worden er wel enkele eisen gesteld aan het SMP, zo moet een SMP een programma zijn, berustend op ecologisch onderzoek, en moet deze worden opgesteld met als doel het aanvragen van een ontheffing, vergunning of vrijstelling ter bevordering van de isolatie. Het is uiteindelijk ter beoordeling van de Gedeputeerde Staten of een opgesteld SMP ook daadwerkelijk voldoet aan de vereisten die voortvloeien uit wetgeving en jurisprudentie.

De middelen kunnen ook voor lopende SMP-trajecten worden ingezet. Zo kan het bijvoorbeeld voorkomen dat een SMP al is opgesteld, maar dat er nog compenserende of mitigerende handelingen moeten worden verricht. Hier zouden de middelen op grond van artikel 2, derde lid, vervolgens voor kunnen worden ingezet. Bij een nog verder gevorderd SMP-traject zouden de middelen bijvoorbeeld kunnen worden besteed aan monitoring van de stand van de beschermde diersoorten.

Verdeling middelen aan gemeenten

Provincies kunnen in samenspraak met de gemeenten bepalen waar er SMP's worden opgesteld en welke middelen er voor elk SMP beschikbaar komen. Zo kan er voor worden gekozen om te werken met SMP's die overeenkomen met de gemeentegrenzen, maar bijvoorbeeld ook met gemeentegrens overstijgende SMP's.

¹ <https://www.provincie-utrecht.nl/onderwerpen/natuur/biodiversiteit-stad-en-dorpbisd/soortenmanagementplan-smp>

Indien dit niet mogelijk of gewenst is kunnen provincies de middelen verdelen. Een suggestie daarvoor is de volgende verdeelsleutel:

- a) Provincies kunnen 50% van de kosten van het opstellen van een SMP door een gemeente, dan wel de kosten van het uitvoeren en/of het monitoren van een gemeentelijk SMP, financieren tot een maximum bedrag van € 233.918 per gemeente.
- b) Voor gemeenten die al een SMP onderzoek hebben lopen of afgerond hebben, kunnen provincies ervoor kiezen om voor 50% tot een maximum bedrag van € 233.918 te financieren voor de kosten van het opstellen van een gemeentelijk SMP, danwel de kosten van het uitvoeren en/of het monitoren van een gemeentelijk SMP.
- c) Mochten provincies middelen over hebben, vanwege gemeenten met kosten beneden de maximum bijdrage van € 233.918 zoals vermeld in onderdelen a en b, kunnen provincies deze middelen herverdelen onder de gemeenten met een duurder gemeentelijk SMP dan wel monitoring en/of uitvoering van dit gemeentelijk SMP, bijvoorbeeld tot een maximum totaalbedrag van € 467.836.
- d) Mochten provincies ondanks de mogelijkheden zoals beschreven bij c nog middelen over hebben omdat minder gemeenten aangevraagd hebben dan mogelijk, moeten deze middelen gereserveerd blijven tot de opening van de volgende tranche waar de rest van de (niet aangemelde) gemeenten aanspraak kunnen maken op deze middelen.
- e) Daar waar sprake is van overdracht van middelen naar een medeoverheid is SiSa tussen medeoverheden van toepassing.

De tabel in Bijlage I toont de verdeelsleutel. Dit is gebaseerd op de verdeling waar in provincies 50% van de kosten van een gemeentelijke SMP kunnen financieren tot een maximum bedrag van € 233.918 per gemeente. Provincies kunnen dit financieren op basis van een offerte die de gemeente heeft opgevraagd bij een ecologisch bureau.

Omdat een deel van de gemeenten een lager bedrag dan de maximum bijdrage van € 233.918 aan het SMP kwijt zullen zijn, is de verwachting dat provincies middelen over zullen houden. In deze toelichting is opgenomen dat deze middelen besteed mogen worden als herverdeling onder gemeenten met een duurder gemeentelijk SMP danwel monitoring en/of uitvoering van dit gemeentelijk SMP, met de suggestie om daarbij het maximum totaalbedrag van € 467.836 te hanteren.

De tabel in Bijlage I geeft de totale bedragen weer die aan iedere provincie worden uitgekeerd. Hierin wordt ook inzichtelijk hoe de middelen per provincie kunnen worden verdeeld over de verschillende activiteiten.

2.1 Verantwoording en terugvordering

In deze regeling wordt er gebruik gemaakt van Single information, Single audit-systematiek (SiSa-systematiek) tussen medeoverheden. Ten minste één keer per jaar rapporteert de provincie in de jaarrekening conform artikel 17a, eerste lid, van de Financiële-verhoudingswet, over de rechtmatigheid van bestedingen waarvoor een specifieke uitkering is verstrekt (via de SiSa verantwoording).

Indien uit de verantwoordingsinformatie blijkt dat de uitkering niet volledig is besteed aan de activiteiten waarvoor deze is verstrekt of onrechtmatig zijn besteed dan kan de minister (dat deel van) van de toegekende specifieke uitkering terugvorderen. De minister doet binnen een jaar na ontvangst van de verantwoordingsinformatie mededeling van de terugvordering aan de provincie. De provincie legt verantwoording af aan de minister.

2.2 BTW

De activiteiten waarvoor de uitkering wordt verstrekt kunnen activiteiten zijn waarover de provincie BTW verschuldigd is. De uitkering wordt niet verstrekt voor deze verschuldigde BTW, aangezien de provincies zich kunnen beroepen op het BTW-compensatiefonds. Bij de verstrekking van de uitkering zal een gedeelte van de in deze regeling opgenomen bedragen worden ingehouden ter bijdrage aan het BTW-compensatiefonds.

Parallel aan deze consultatieperiode wordt uitgewerkt hoeveel middelen er worden ingehouden ter bijdrage aan het BTW-compensatiefonds.

2.3 Staatssteun en aanbesteding

Afhankelijk van de aard van de activiteiten die met behulp van de specifieke uitkering worden uitgevoerd is het mogelijk dat er sprake is van aanbesteding plichtige activiteiten. Dit is met name het geval indien er gewerkt wordt met externe inhuur in plaats van interne ambtelijke capaciteit.

Daarnaast zijn de provincies en de gemeenten, net als in hun reguliere werkzaamheden, verantwoordelijk voor het voldoen aan de voorschriften rondom staatssteun. De provincie is zelf verantwoordelijk voor het correct toepassen van deze Europese regels en de uitwerking in de Aanbestedingswet 2012, omdat de provincies bij de onderhavige uitkering zelf kiezen op welke wijze ze de inzet van extra mankracht vormgeven. Dan is deze vormgeving nog onvoldoende bepaald om op het niveau van de rijksoverheid een toets uit te voeren.

2.4 Administratieve lasten

Er is geen sprake van administratieve lasten voor burgers en bedrijven.

2.5 Inwerkingtreding Omgevingswet

Deze specifieke uitkering beoogt de decentrale overheden te faciliteren in het uitoefenen van bevoegdheden die zij hebben op grond van de Wet natuurbescherming. Na inwerkingtreding van de Omgevingswet (1 januari 2024) gaat het instrumentarium er anders uit zien. De ontheffing wordt dan vervangen door de omgevingsvergunning. Naast het instrument van de gebiedsgerichte omgevingsvergunning, zal Gedeputeerde Staten ook gevallen als vergunningsvrij kunnen aanwijzen in een programma. De doelen van deze regeling en de verstrekte specifieke uitkeringen wijzigen niet.

2.6 Gevolgen voor Caribisch Nederland

Deze uitkering wordt niet verstrekt voor Caribisch Nederland omdat de desbetreffende soorten in de gebouwde omgeving in dit gebied niet voorkomen. Daarbij wordt er in Caribisch Nederland niet zodanig geïsoleerd dat hier soorten in kunnen verblijven en biedt het geen verdere belemmering in de isolatieopgave.

3. Financiële gevolgen rijk

In totaal is er € 44.000.000 beschikbaar voor de specifieke uitkering onder deze regeling. De middelen worden middels een specifieke uitkering toebedeeld aan provincies. Provincies maken aanspraak op € 4.000.000 van het totaal beschikbare bedrag voor het adviseren over, beoordelen van aanvragen die worden onderbouwd met een SMP en het bekostigen van processen in relatie tot totstandkoming van SMP's. Het grootste deel van het bedrag, namelijk € 40.000.000, dient te worden ingezet voor het tot stand laten komen van SMP's binnen de gemeenten. De specifieke verdeling van het beschikbare bedrag over de provincies is gebaseerd op het aantal gemeenten binnen de provincie. Op het totale bedrag van € 44.000.000 wordt nog een bedrag in mindering gebracht voor een bijdrage aan het BTW-compensatiefonds.

De huidige middelen in deze SPUK van € 44 miljoen, zijn toereikend voor de helft van alle gemeenten in Nederland. Dit betekent dat provincies deze in kunnen zetten voor 50% van het aantal gemeenten binnen de provincie. Voor de andere 50% komt naar verwachting budget vrij in het voorjaar van 2024. De regeling wordt daarom in twee tranches opgedeeld, waarbij op den duur alle gemeenten aan de beurt kunnen komen. Over deze aanvullende tweede tranche van € 40 miljoen moet nog financiële besluitvorming plaatsvinden en volgt in het voorjaar van 2024.

4. Geconsulteerde partijen

PM.

5. Evaluatie en monitoring

Deze regeling betreft een uitkering aan provincies met als doel de landelijke uitrol van soortenmanagementplannen. Gezien dit karakter en de looptijd zal er eventueel enkel een eindevaluatie plaatsvinden, maar het is ook mogelijk dat er informatie over de voortgang wordt opgevraagd voor de monitoring. De tussentijdse monitoring richt zich op kerngegevens als aantallen gemeenten die gestart zijn met hun SMP en het aantal middelen dat daarmee gemoeid is.

6. Inwerkingtreding

PM.

De Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

Hugo de Jonge